

Men jeg må bare konkludere sådan her til sidst, at statsministeren kun vil holde enetaler. Statsministeren vil ikke svare, statsministeren er totalt ligeglad med Folketinget, sådan som statsministeren har for sædvane, og det synes Folketinget ikke særlig godt om, og jeg tror slet, slet ikke, vælgerne synes godt om det.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil slet ikke sige noget om sygehuse. Jeg vil vende tilbage til noget andet, ikke mindst fordi hr. Thulesen Dahl lidt senere efter de korte bemærkninger, jeg havde tidligere på dagen til fru Pia Kjærsgaard, også snakkede om 22.000 osv., altså til antallet af de flygtninge, man taler om, som er presset, og som er kommet til landet. I det ligger der jo også, at alle de, der afvises, er talt med, i det ligger der jo også de 2.500, som rent teknisk er børn, der fødes her i landet, i det ligger der en lang række ting, som er helt urimelige at have med.

Jeg vil gerne understrege, at de papirer, jeg lagde til fru Pia Kjærsgaard på pladsen, viser dem, som man med rimelighed kan regne ind på den måde. For hvis det skal være dem, der ankommer, så er der mange flere. Der er nogle, der afvises umiddelbart, der er nogle, der ikke engang registreres og optages, fordi man rent faktisk i Dublinkonventionen lige skal finde ud af, hvor de er kommet fra, og om vi kan vise dem tilbage.

Og så til slut noget, som godt nok er kedeligt: Det gælder os alle her, at vi skal passe på den retorik. Og jeg vil gerne sige, uden at det skal være ondt eller noget andet, at det altså er urimeligt, når vi argumenterer på den måde.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, det er det ikke, for det er jo sandheden, der bliver fortalt. Jeg kan forstå, at hr. Kalnæs har brugt rigtig lang tid til at ruge over de her tal og også har haft nogle tabeller at slå op i og har fundet ud af, at det faktisk er fuldstændig rigtigt. Men det, jeg sagde, var, at der var 10.077 asylansøgere. Det er dem, der kommer igennem systemet, og korrekt, det er ikke alle, der bliver anerkendt, men det er jo faktisk dem, vi diskuterer om vi skal bruge ressourcer på. Det, som det her forslag til vedtagelse fra fru Pernille Blach Hansen og fru Elisabeth Arnold lægger op til i den første pind, er, at nu skal der ansættes flere. Det er dem, der skal igennem hele systemet, det

er dem, der ikke umiddelbart er afvist, plus familiesammenføringer, som selvfølgelig er anerkendt. Så derfor er tallene naturligvis ganske, ganske nøjagtige, jeg kunne aldrig nogen sinde drømme om andet.

Og lad mig sige ved samme lejlighed, at det her forslag til vedtagelse kunne Dansk Folkeparti ikke drømme om at stemme for. Jeg ved da ikke, hvad det er for et indgreb i det kommunale selvstyre, den sidste pind er. Altså jeg håber virkelig, at der vil være stor modstand imod det her. Regeringen kan bare gøre sådan, beslutte fra den ene dag til den anden, at man skal bruge bestemmelserne i planloven. Jeg har da aldrig hørt noget lignende. Og det der lille ord »eventuelt« tror jeg ikke en døjt på. Det er jo det, regeringen vil gøre.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det, der bliver sagt, er jo udtryk for en retorik, som fortæller, hvor mange der kommer her til landet, og hvilket pres det vil give på Danmark og alle vanskelighederne med integration og hele fobien, der ligger i det.

Jeg nævnte også, at der ifølge en ny teknik var 2.550 – børn, som fødes af herboende, der har boet her i årevis – som også bliver betragtet enkeltvis – enkeltvis – som familiesammenføring. Det er ren teknik. Dem tæller man roligt med også. Man tæller stort set alt med, hvad man kan få.

Det, der er det bekymrende, og det vil jeg gerne sige, er – og jeg tror, indenrigsministeren har fortrudt det – at vi alle sammen kommer i den situation, hvor vi i en Profil i den bedste sendetid hører det samme: Der kommer 22.000 her til landet. Men vi ved jo alle, at det ikke er det, der opfattes. Det opfattes præcis, som om der nu er 22.000, der skal belaste Danmark. Det er jo samtidig heller ikke nogen rimelig måde at udlægge det på, og derfor: Kunne vi ikke holde os til det, det drejer sig om, og fortælle, hvor mange der rent faktisk bliver afvist, og afvist hurtigt, mange af dem?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen altså, det er officielle tal. Det er fra Udlændingestyrelsen. Det er jo ikke mine tal. Det er jo de fuldstændig officielle tal, som jeg her fremlægger, og jo, de belaster Danmark i allerhøjeste grad. Det er dem, vi i øjeblikket diskuterer hvorvidt skal bo i beboelsescontainere, eller om man